

မယ်မင်းဘုံ

မိုးလုံ လေလုံ ဒေါ်ခင်စောပြီဉာဉ်

၂၈၆

မိန်းမတစ်ယောက်ကို
ချစ်ရတာဟာ
ကော်ဖီခွက်ထဲ ပြုတ်ကျသွားတဲ့
ယင်ကောင်လိုပဲ။
ယက်ကန် ယက်ကန်နဲ့
အဲဒီခွက်ထဲမှာ တင်
ရေတိမ်နစ်ရတယ်။

အခန်း (၁)

ဂုဏ်ရိုးက ရေချိုးပြီးသည့် နောက်မှာ ရေသုတ်သင်ပြီးတာနှင့် ဝတ်ဖို့ အဆင်သင့် တင်ထား သည့် ရှပ်အင်္ကျီနှင့် စတိုင်လ်ပန်ကို ဝတ်ဆင်လိုက် ကာ နက်ခံတိုင်ပါ စည်းလိုက်သည် ။ ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာကို အစိုဓာတ်ဖြည့်တင်းပေးတဲ့ ခရင်မ်လိမ်းလိုက်ကာ ဆံပင်ကို ပီရီသေသပ် စွာ ဖြီးသင်သည် ။ နောက်ဆုံး သူ့စိတ်ကြိုက် Davidoff ရေမွှေးဆွတ် လက်ပတ်နာရီကောက်ပတ်ပြီး သွားလျှင် မှန်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သဘောကျ ကျေနပ်စွာကြည့်ပြီး အခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့ သည် ။

"ဟော ... ကိုကိုတောင် ဆင်း လာပြီ၊ လာ ... ဒီနေ့တော့ ပေါင်မုန့်ကို မီးလေးကင်ပြီး စတော်ဘယ်ရီဂျမ်လေး သုတ်ထားတယ်၊ ပြီးတော့ နွားနို့ ပူပူလေး စီစဉ်ထားတယ်၊ လာ ထိုင် ကိုကို"

သူ့လက်မောင်းကို ဆွဲခေါ်ကာ သူ့ကို ထိုင်ခုံမှာ နေရာချထားပြီး သူမက နွားနို့ခွက်ကို သူ့ရှေ့ လာချပေးသည် ။ ဂုဏ်ရိုးက တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီးနောက် နွားနို့တစ်ငုံသောက်လိုက်ပြီးတော့မှ စစ ကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်ထားတဲ့ ပေါင်မုန့်ကိုယူကာ စားလိုက်၏။

"ဘယ်လိုလဲ ... စားလို့ ကောင်းလား ကိုကို"

"အင်း ... အရမ်းကောင်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘရိတ်ဖတ်စ်ကို စစ ကိုယ် တိုင်စီစဉ်ရတာ ပင်ပန်းပါ တယ်ကွာ၊ ဒေါ်ထွေးရှိနေတာပဲ၊ နန်းကြီးသုပ် တို့ ၊ ထမင်းကြော်တို့ တစ်ခုခု ဒေါ်ထွေးစီစဉ်ပေးမှာ ပေါ့ စစရဲ့ ၊ စစ ကို ယ်တိုင်မလုပ်ပါနဲ့ "

"အာ ... ကိုကိုကလည်း ၊ စစက ဘရိတ်ဖတ်စ်လောက်ပဲ ပြင်ပေးရ တာ၊ ကျန်တဲ့ heavy စာတွေကို ဒေါ်ထွေးပဲချက်နေတာဟာ၊ ကိုကိုကို စ စလက်ရာ ဒီလောက်တော့ စီစဉ်ပေးရမှာ ပေါ့၊ ဘာလဲ ... ကိုကိုက ဒါ တွေ မကြိုက်လို့ စစကို မလုပ်နဲ့ လို့ ပြောတာလား"

စစက သူ့ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် လေသံလေးဖြင့် မေးလိုက်တာမို့ သူ့မှာ တော်တော်ပြာသွားရ သည် ။ တောက် ... သူ့ကိုက ရှည်ကြောမိတာ။

"အဲဒီလိုသဘောပြောတာ မဟုတ်ရပါဘူး စစရယ်၊ ကိုယ်က စစ လု ပ်ပေးထားတာတွေကို မကြိုက်ဘဲ ရှိပါ့မလား၊ ဒါပေမဲ့ စစကို မပင်ပန်း စေချင်လို့ ပြောတာပါကွာ၊ စစ စီစဉ်ချင်တယ် ဆိုလည်း သဘော ... သ ဘော ... နော်"

ဂုဏ်ရိုးစကားကြောင့် စစက ကျေနပ်ပြီးလေးတစ်ခု ပြီးလိုက်ကာ

...

"အင်း ... အဲဒါဆိုလည်း ဆက်စား"

"ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ"

ဂုဏ်ရိုးက နောက်ရွတ်ရွတ်လေးပြောကာ ပေါင်မုန့်ယိုသုတ်ကို အားရပါးရစားပြသည်။ ။ အဲဒီ ပုံစံလေးကို စစက ချစ်မြတ်နိုးစွာ စိုက်ကြည့်နေတာမို့ ဂုဏ်ရိုးမှာ နှစ်သက်ကျေနပ်စွာ စားနေတာဖြစ် သည်။ ။ ပြီးတော့ ဒီနေ့မှာ သူပြောစရာကိစ္စလေးတစ်ခုကို စစအား ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုပြီး တွေးနေတာဖြစ်သည်။ ။

"ကိုကို ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ငိုငိုတိ ငိုငိုတိုင်နဲ့ "

"အင်း ... ဪ ... ဟိုဟာ ... ဟိုဟာပါ။ စစကို ကိုယ်ပြောစရာရှိလို့"

"အမ်း ... ပြောလေ။ ပြောစရာရှိတာများ ... ဘာတွေ ငိုငိုစဉ်းစားနေရတာလဲ"

စစက စားရင်းသောက်ရင်းကမှ သူ့ကို အေးရာအေးကြောင်း မေးတာမို့ သူက အဆင်ပြေ လောက်မည်ဟု တွက်ဆမိလိုက်သည်။ ။ အဲဒါကြောင့် တက်ကြွသွားကာ စကားစရာတွေတာဖြစ်သည်။ ။

"ဟို ... ကိုယ့်သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ရှိတာ သွေးအောင်က နိုင်ငံခြားမှာ ဆိုတာ စစ သိတယ် မှတ်လား"

"အင်း ... သိတယ်လေ"

"အဲဒါ မနေ့က အဲ့ကောင်ကြီး ပြန်ရောက်တယ်လေ စစရဲ့ ။ အဲဒါ သူ့

ကိုကြုံပွဲလေးလုပ်ဖို့ ဘီယာဆိုင်ထိုင်ကြမလို့ ။ ကိုယ် နည်းနည်းလေး အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်လို့ "

ဂုဏ်ရိုးက ပြောပြီးသွားတာနဲ့ စစကို အကဲခတ်ကြည့်သည် ။ စစမျက်နှာက ခပ်တည်တည်လေး ဖြစ်နေတာမို့ သူက နည်းနည်းတော့ ရင်ခုန်သွားရသည် ။

"အခုဟာက ကိုကိုက စစကို အသိပေးတာလား။ ခွင့်တောင်းနေတာလား"

"အာ ... စစကလည်း ။ ကိုယ်က ပြောပြတာလေ။ ဒီကောင်ကြီးက ကိုယ်တို့ မင်္ဂလာဆောင်တုန်းကလည်း မလာဖြစ်ဘူးမဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့် လည်း ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်တို့ မတွေ့ရတာကြာပြီ"

"မသွားရဘူး"

စစက အသံပြတ်ဖြင့် တစ်ခွန်းတည်း ပြောလိုက်တာမို့ သူက စိတ်တော့ နည်းနည်းရှုပ်သွားရ သည် ။ ဟာ ... ဘာလဲကွာ။

"စစရယ် ... အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ကွာ။ ကိုယ်က အကုန်ချိန်းထားပြီးသား ဖြစ်နေပြီ။ ကိုယ်မသွားရင် မျက်နှာပျက်စရာတွေ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့"

"ဖြစ်ပါစေပေါ့။ ကိုကို ဘာလို့ ချိန်းသေးလဲ။ ကိုကိုပဲ ကတိပေးထားတယ်လေ။ အရက်၊ ဘီယာ ဘာဆိုဘာမှ မသောက်ဘူးလို့ ကတိပေးထားတာ မေ့သွားပြီလား"

"အေးပါ ... ကိုယ် တစ်ခါတလေ။ အား ... ကတိပေးတယ်။ ကိုယ် တစ်ဝိုင်းတောင် မသောက်ခဲ့ ဘူး။ သွားပဲသွားတွေ့မယ်။ ဟုတ်ပြီလား"

သူက စစ လွှတ်အောင် စွတ်ကတိတွေပေးလည်း စစက မျက်နှာ

ထားတင်းတင်းဖြင့်ပင် သူ့ကို နှိုးငြင်း၏။

"မရဘူး။ မသွားရဘူး။ ကိုကို အိမ်ကို ငါးနာရီ အတိဆိုတာနဲ့ ပြန် ရောက်ရမယ်"

"ဟား ... ကွာ။ စစရာ ... ကိုယ် role ကျတာပေါ့။ ချိန်းပြီးသားကို ဘယ်လိုဖျက်လို့ ရမှာ လဲ"

"မရဘူး ... အင်းလေ ... အဲဒါဆို စစပါလိုက်မယ်"

စစက မဖြစ်နိုင်တာကို တောင်းဆိုတာမို့ သူက လေသွားလေသည် ။ စိတ်လည်း တော်တော် ညစ်သွားတာပဲ ဖြစ်၏။

"စစကလည်း ကွာ။ ယောက်ျားလေးတွေပဲ သွားတဲ့ ဟာ စစ လိုက် တော့ ဘယ်ကောင်းမှာ လဲ"

"ဟင် ... ကိုကို ပြောတော့ စစတို့ မင်္ဂလာဆောင်တုန်းက မလာဖြစ် လို့ တွေ့တာဆို။ မင်္ဂလာဆောင်အတွက် ရည်ရွယ်မှ တော့ စစ လိုက်မှ ဖြစ်မှာ ပေါ့"

"စစကလည်း လိမ္မာပါတယ်ကွာ။ ကိုယ် ဒီတစ်ခါလေးပဲ။ နောက်နေ့ ဒီကောင့်ကို အိမ်ခေါ် လာမှာ ။ စစနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမှာ လေ"

"ဟုတ်လား။ အဲဒါဆိုလည်း အိမ်မှာ ပဲ ကိုကိုသူငယ်ချင်းတွေကို ထမင်းစားဖိတ် ကြိုပွဲကျင်းပ လိုက်ပေါ့။ စစ တကယ်ပြောတာနော် ကိုကို။ မသွားနဲ့ လို့ ပြောထားရက်သားနဲ့ ကိုကို သွားလို့ ကတော့ စစ စိတ်ဆိုးမှာ နော်။ စစကို ချစ်တယ်ဆိုရင် ကိုကို အလုပ်ပြီးတာနဲ့ အိမ်တန်းပြန်ခဲ့။ ဒါပဲ"

"စစ"

"ကို ... ကို"

စစရဲ့ လေသံတွေက အရမ်းကို တင်းမာလာတဲ့ ကာလာတွေမို့ ဂုဏ်ရိုးက ဟူးခနဲ လေပူမှုတ် ထုတ်ကာ သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း ခေါင်းသာညှိတ်ပြလိုက်သည်။ ။

စစကို ချစ်တော့လည်း စစ ပြိုင်ပြိုင်မှာ စိုးတာနဲ့ စစဘက်လိုက်ပြီး မိုက်ဘက် ပါရတော့တာ ဖြစ်သည်။ ။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို
ချစ်တဲ့ အတတ်ပညာမှာ
ထိန်းချုပ်ဆွဲဆောင်နိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ သီအိုရီကိုနိုင်မှ
အချစ်နန်းသက် ရှည်လိမ့်မယ်။ ။

အခန်း(၂)

စစက မင်းသမီးရဲ့ ပွဲတက်အင်္ကျီဒီဇိုင်းဖြစ်နေတာမို့ cutting ကအစ ကိုယ်တိုင် ဝင်လုပ် နေတာဖြစ်သည်။ အလုပ်ကို လောဘကြီးတဲ့ သူ ဖြစ်တာမို့ စစရဲ့ ရည်မှန်းချက်က ဒီလောက်နဲ့ တင် မတင်းတိမ်နိုင်သေး။ စစရဲ့ ကိုယ်ပိုင် Brand အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခုဖြင့် အထည်ချုပ်တစ်ခုထောင်ကာ International တန်းဝင်အောင် ဆောင်ရွက်ဖို့ အထိ ရည်ရွယ်ကြိုးစားနေတာ ဖြစ်၏။

"မမ ... ဧည့်သည် ရောက်နေတယ်တဲ့ "

"ဘယ်သူတဲ့ လဲ"

"မတွယ်တာတဲ့ မမ"

"အိုကေ ... တွယ်တာ့ကို အိမ်ထဲမှာ စောင့်ခိုင်းလိုက်။ ငါ ဒါလေး လက်စသတ်ပြီး ထွက်လာ မယ်။ ဒေါ်ထွေးကို သေချာအစားအသောက် စီစဉ်

ဦးခိုင်းလိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မမ"

စစက ကောင်မလေးကို လှမ်းမှာ ပြီးနောက်မှာ cutting ကို လက်စသတ်လိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ တပ်ထားတဲ့ မျက်မှန်လေးကိုဖြုတ်ကာ အင်္ကျီရင်ဘတ်မှာ ချိတ်ရင်း အလုပ်ခန်းထဲကနေ ထွက်ကာ အိမ်ထဲကို ပြန်ဝင်လာသည်။ ။ ဧည့်ခန်းထဲမှာ သစ်သီး၊ လက်ဖက်သုပ်၊ ရေနွေးကြမ်း တစ်အိုး ရှေ့ထားကာ Fashion TV Channel ကို စိတ်ဝင်တစား ထိုင်ကြည့်နေသော တွယ်တာ့ကို တွေ့ရသည်။ ။

"ဟယ် ... ဆောရီး၊ နင် စောင့်နေတာ ကြာသွားတယ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင် Cutting ဝင်နေလို့ ဟ။ ဘာကိတ် ... ဖုန်းမဆက် ဘာမဆက်နဲ့ ရောက်ချလာတာ"

"အမယ်လေး ... ဆက်စရာမလိုပါဘူးအေ။ စစတို့ တစ်နေ့တစ်နေ့ အလုပ်တွေများ နေတာ ဘယ်မှ သွားလို့ မရဘူးဆိုတာ သိနေလို့ ဖုန်းမဆက်ဘဲ တန်းလာခဲ့တာ။ ဘယ်လိုလဲ ... အစစ အဆင်ပြေတယ်မဟုတ်လား"

တွယ်တာက မျက်ခုံးလေးပင့်ကာ မေးလိုက်တာမို့ စစက အပြုံးတစ်ချက်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြ လိုက်သည်။ ။

"ပြေတာပေါ့ဟ၊ မပြေဘူးဆိုတာ ထုံးစံမရှိဘူး။ ခင်ဦးသစ်စရဲ့ ဘဝမှာ အဆင်ပြေတာတွေ ချည်းပဲလေ ဟိ ဟိ။ ဒါနဲ့ နင်လည်း အတော်ငြိမ်ချက်သား ကောင်းနေတယ်နော် မိန်းမ။ Facebook မှာ လည်း ပျောက်၊ ဖုန်းလည်း မဆက်နဲ့။ ဘာတုံး ... ခုမှ ကောက်ကာငင်ကာ ထပေါ်လာတယ်လို့ သရဲ လာခြောက်တာလား"

"ဟား ဟား ... မဟုတ်ပါဘူးဟယ်။ ငါက ဆရာမကြီးဆီက ပညာ လာယူတာပါ"

"ဘာပညာတွေတုံးဟဲ့။ ငါလည်း မသိရပါလား"

"ငါက ကိုသူနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီဟ"

တွယ်တာက သူရည်းစားနဲ့ လက်ထပ်တော့မှာ မို့ စစကို လာပြော တာဖြစ်သည် ။

"ကောင်းပါတယ်ဟာ။ ကိုသူက နင်နဲ့ လိုက်တာပဲဟာ။ သူ့မိဘတွေ ကရော သဘောတူတယ် မဟုတ်လား"

"အေး ... တူပါတယ်။ ဖြစ်နေတာက ငါ့အိမ်ကဟ။ ကိုသူက အူတယ် အတယ်ဆိုပြီး အင်တင်တင် လုပ်နေတယ်လေ။ သူကလည်း သူပဲဟ။ ငါ ကချည်း သွက်လက်နေတော့ မေမေတို့ က ငါ့ဆူတာပေါ့"

"ဪ ... ဖြစ်ရမယ်။ ကိုသူက အနေအေးတာပါဟဲ့။ နင် သူ့ကိုရတာ ကံကောင်းတယ်။ သိတယ်မဟုတ်လား ... ဒီခေတ်မှာ ယောက်ျားတွေက ရတက်မအေးချင်စရာ စရိုက်တွေ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပိုင်ထားတာ။ ပြ ခ်ချက်အကင်းနိုင်ဆုံး အနည်းဆုံးလူမျိုး ရှာတွေ့ထားတုန်း ယူလိုက်။ ငါ့ အမြင် ပြောရရင် ကိုသူက မဆိုးပါဘူးဟယ်"

စစက ထုံးစံအတိုင်း ဆရာမကြီးဒီဇိုင်းဖြင့် တွယ်တာကို လက်ချာ တွေ ရိုက်နေတာဖြစ်သည် ။ စစတို့ သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ တွယ်တာပဲ အိမ်ထောင်ကျဖို့ ကျန်တာမို့ ဒီအပျိုကြီးအမြန်စွဲအောင် တိုက်တွန်းနေရ တာ ဖြစ်၏။

"ရည်းစားဘဝတုံးကသာ သူနဲ့ ကိုယ် အဆင်ပြေရင် အားလုံး အိုကေ တာ။ အိမ်ထောင်ပြု တော့မယ်ဆိုတော့ နှစ်ဖက်အသိုင်းအဝိုင်းပါလာ

တော့ စိတ်တူဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ဘူးဟ။ ငါလည်း ယူတောင် မယူရသေးဘူး။ နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းနေတာကြည့်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲလာလို့ ။ နင့်ဆီက idea လေး ဘာလေး လာတောင်းတာ။ ဘာလုပ်ရမလဲ စစ"

"ဘာကိုတုံး။ နင်တို့ ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလေ။ ယူလိုက်တော့ပေါ့။ ကိုသူသာ နင့်ဘက်ပါပါစေ။ သူ့နောက်က အသိုင်းအဝိုင်းဆိုတာ မကြည်ဖြူဘူးဆိုရင်တောင် ရှေ့တည့်တည့်တော့ ထိုင်ငြိုငြင်ပြလို့ မရတော့ဘူး။ အရေးကြီးဆုံးကတော့ ဘယ်သူ ဘယ်သူမှ ဝင်စွက်တာ မခံရအောင် ကိုယ့်ဘာသာ သက်သက်နေ။ အဲဒါဆို ဘာမှ ပူမနေနဲ့ "

စစက အေးရာအေးကြောင်း လက်ချာရိုက်နေတာတွေကို နားထောင်နေပြီးမှ စစကို မျက်စောင်းတစ်ချက်ကဲကြည့်ကာ ...

"နင်ကျတော့ရော ကိုရိုးကို ဒီနည်းနဲ့ ပဲ ကပ်ချုပ်နေတယ်ပေါ့"

အဲဒီမေးခွန်းအတွက် စစက ရယ်တောင်ရယ်မိသွားသည် ။ ကိုကိုက အရမ်းကို ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ယောက်ျား ဖြစ်၏။ အရာရာကို စစရဲ့ Control အတိုင်း နေတာကိုပဲ ဘာမှ အထွန့် မတက်တာတွေက ချစ်စရာ ဖြစ်နေလေသည် ။

"ကိုကိုက ငါ့သဘောချည်းပဲ။ ငါက ဒါဆို ဒါပဲ။ အဲဒါကိုပဲ ကြည့်လေ။ ကိုကိုနဲ့ ငါ့အိမ်ထောင်ရေးက ဒီလောက်အိုကေမယ်လို့ ငါလည်း မျှော်မှန်းခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ။ နင်နဲ့ ကိုသူကမှ ချစ်ကြလို့ လက်ထပ်တာ။ ကိုကိုနဲ့ ငါကလူကြီးတွေတွေ့ပေးမှ ရည်းစားသက်တမ်း ဘယ်လောက်မှ မကြာဘဲ လက်ထပ်လိုက်တာလေ။ အဓိကကတော့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်တဲ့ အတတ်ပညာ မှာ ထိန်းချုပ်ဆွဲဆောင်နိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ သီအိုရီပိုင်ဖို့ လိုတယ်။ ငါတို့ အချစ်ရေးက ဘာမှ ခက်ခက်ခဲခဲမှ မရှိခဲ့တာပဲ ကြည့်လေ"

"အေးနော် ... နင်ကတော့ ကံကောင်းပါတယ်ဟာ။ ယောက္ခမတွေ ကလည်း ဖူးဖူးမှုတ်။ ယောက်ျားကလည်း အရမ်းချစ်။ ဘာလိုသေးလဲ"

"လိုတယ် ... နင် မသိလို့ "

"ဘာလဲ"

စစ စကားကြောင့် တွယ်တာက စိတ်ဝင်စားသွားဟန်ပေါက်သည် ။ စစကို စိတ်ဝင်တစားဖြင့် ကို ဘာလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကို မေးလာ ၏။ စစက စိတ်ထဲက ဖြစ်နေတဲ့ လူသိပ်မသိသေးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စကို တွယ်တာကို ရင်ဖွင့်ချင်လာတာမို့ ပြောပြဖြစ်သွားသည် ။

"ကိုကိုနဲ့ ငါက လူကြီးတွေပေးစားလို့ ယူကြတယ်ဆိုတော့ သူ့မိဘဘက်က ငါ့ကို မကြည်ဘူးတော့ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့စိတ်နဲ့ သိပ်သဘောမတွေ့တဲ့ သူတစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်ဟ"

"ဟဲ့ ... အဲဒါ ဘယ်သူတုံး"

"အင်း ... ငါ့ယောက်မပဲ ဆိုပါစို့"

"ယောက်မ ... ဟုတ်လား။ ဟင် ... ကိုရိုးက တစ်ဦးတည်းသော သားဆို။ ဘယ်က ယောက်မက ပေါ်လာတာတုံး"

"ကိုကိုအစ်မအရင်း မဟုတ်ဘူး ဟ။ ငါလည်း သူ့ကိုတစ်ခါမှ တော့ မတွေ့ဖူးဘူး။ ဖုန်းတော့ တစ်ခါပြောဖူးတယ်။ ကိုကို ပြောတာကတော့ အဲဒီအမျိုးသမီးကို ငယ်ငယ်ကတည်းက မွေးစားခဲ့ တာတဲ့ ။ အဲဒီအမျိုးသမီးရဲ့ မိဘတွေက ကိုကိုမိဘတွေရဲ့ ကျေးဇူးရှင်လို့ ပြောတာပဲ။ သူက နိုင်ငံခြားမှာ နေတာဟ။ စကားပြောတဲ့ လေသံကတော့ အမြင့်စားပဲ"

"ဟင် ... နင်ကလည်း အဝေးကလူဟာကို၊ ပြီးတော့ ကိုရိုးအစ်မအရင်းလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ စာရင်းမရှိပါဘူး စစရယ်။ အဲဒါများ ခေါင်းထဲကို

ထည့်စရာ မလိုဘူး။ နင်က ဘာတွေပူပန်နေတာလဲ။ ဘာလဲ ... သူက နင်တို့ ကြားထဲကို ကန့်လန့်တိုက်နေလို့ လား။"

"မတိုက်ပါဘူးဟ။ ဖုန်းတောင် ငါနဲ့ တစ်ခါပဲပြောဖူးတယ်။ ကိုနဲ့ တော့ တစ်ခါတစ်ခါ vibber ပြောနေတာ တွေ့တာပဲ။ အင်း ... နင်ပြောသလိုပဲ တကယ်စာရင်းမရှိပါဘူး။ အခုဟာက ကြုံကြုံကပ်လို့ ပြောပြတာ။ နင်နဲ့ ငါတောင်မတွေ့ရတာ ကြာပြီဟာ။ ဪ ... နင်တို့ မင်္ဂလာဆောင်အတွက် ငါ ဝတ်စုံစပွန်ဆာပေးမယ်"

တွယ်တာက စပွန်ဆာရသွားပြီမို့ ကျေနပ်လေသော အပြုံးဖြင့် တဟိဟိ ရယ်မောကာ ...

"ဟိ ဟိ ... စပွန်ဆာကတော့ ပေးပြီ၊ ကိုသူနဲ့ ညှိနှိုင်းလို့ အဆင်ပြေတယ်ဆို carry on မယ်ဟေ့။ မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာ ပို့လိုက်မယ်"

အဲဒီလိုဖြင့် မတွေ့တာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ဟာ ဟိုအတင်း ဒီအတင်း ထိုင်ပြောရင်း အချိန်တွေကုန်အောင် ဖြတ်သန်းကြတာ ကိုကိုပြန်လာမှ ပဲ စကားစက ပြတ်တော့တာ ဖြစ်၏။
